

Verantwortlicher Herausgeber: E. Glauber jun., Görlitz.
 Uebersetzt von Dionyssios Agapitos, z. Z. in Görlitz.
 Druck und Verlag der Aktiengesellschaft Görlitzer
 Nachrichten und Anzeiger, Görlitz, Demianiplatz 23/24.

Υπεύθυνος ἐκδότης: Αἰμίλιος Γκλάουμπερ Γιός
 Μεταφραστής: Διονύσιος Π. Ἀγαπητὸς διαμένων ἐν Γκέρλιτς.
 Ἐκτόπισις καὶ ἔκδοσις ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας Γκέρλιτσερ Ναχρί-
 χτεν οὐντ Ἀντσάιγκερ, πλατεῖα Ντεμιάνι 23,24,25.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

Ὁ ἐκ Κρήτης φιλοτάραχος καὶ πείσμων πολιτικός, ὁ ἐν ἀνταρσίαις διελθὼν τὸν βίον του, ἐπέπρωτο οὐ μόνον νὰ κυριαρχήσῃ ἐπὶ τινα χρόνον τῆς ἐν Ἑλλάδι καταστάσεως, ἀλλὰ καὶ νὰ θέσῃ ἐκποδῶν τοὺς ἐντίμους πολιτικούς τοὺς ἀφιερῶσαντας ὁλόκληρον τὸν βίον των εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς ἑαυτῶν πατρίδος.

Τὸ κίνημα τοῦ Θερίσσου δὲν ἔδωκεν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὴν ἀληθῆ εἰκόνα τοῦ χαρακτήρος τοῦ Βενιζέλου, καθόσον τοῦτο ἐχρησίμευσε μόνον ὡς μέσον μεταγωγῆς του εἰς τὴν παλαιὰν Ἑλλάδα, ὅπου εὐρὴν κατάλληλον περίστασιν, καθ' ἣν ἄριστος ὠημεγέρτης καὶ ὠημαγωγὸς ἀνῆρπασε τὴν ἐξουσίαν ἐπιβουλευόμενος διαρκῶς τὸ πολίτευμα τῆς Χώρας.

Διαφωνήσας πρὸς τὸ Στέμμα, ὡς πρὸς τὴν τηρητέαν πολιτικὴν τοῦ Κράτους ἐν τῷ πανευρωπαϊκῷ πολέμῳ περιβλήθη αὐθις τὸν σκοῦφον τοῦ ἐπαναστάτου καὶ ἀντὶ τοῦ Θερίσσου ἐξέλεξεν ὡς κατάλληλον ἔδαφος τὴν Θεσσαλονικίαν, τειθεὶς ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν προστατῶν του διὰ νὰ συσσωρεύσῃ ὅσῳ τὸ δυνατόν περισσοτέρας συμφορὰς εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα.

Εὐτυχῶς ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς κατεῖδε τὴν ὀλεθρίαν πολιτικὴν τοῦ Βενιζέλου καὶ οὐ μόνον ἀπηνῆθη τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ καὶ ἀντιληφθεὶς τοὺς πονηροὺς σκοπούς, οὓς ἔτρεφε διὰ τε τὸ πολίτευμα καὶ τὴν Δυναστείαν, ἐδράξατο τὰ ὅπλα καὶ ἐτέθη σύσσωμος εἰς τὸ πλευρὸν τοῦ ἐνδόξου Βασιλέως του.

Ἀντὶ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμα τοῦ Ἰταλοῦ πολιτικοῦ Τζιολίτι, ὅστις παρεχώρησε τὴν θέσιν του εἰς ἄλλους, μεταβάς εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, ἐπροτίμησεν ὁ Βενιζέλος νὰ αἰματοκυλίσῃ τὴν πατρίδα του χάριν ἰδιοτελῶν σκοπῶν. Τὴν τέχνην τοῦ εὐκόλως ἐξαπατᾶν γνωρίζει περισσύτερον παντὸς ἄλλου, διότι καὶ ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ του πατρίδι ὑπερίσχυσε κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ταύτην δὲ καὶ ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐφήρμοσεν.

Αἱ προθέσεις τοῦ Βενιζέλου ἀνεφάνησαν εὐθὺς ἀμέσως ἀπὸ τῆς ἀπομακρύνσεώς του ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, διὰ τε τὸ πολίτευμα τῆς Χώρας καὶ τὴν βασιλεύουσαν δυναστείαν, καθ' ὅσον περιόδων ἀνὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Μυτιλήνην ἔλεγεν ἐν δημοσίᾳ συναθροίσει: «Δὲν γνωρίζω ἂν ὠρίμασεν εἰσέτι παρὰ τῷ λαῷ ἡ ἰδέα νὰ κυβερνηθῇ ἡ Χώρα διὰ δημοκρατικὸν πολίτευμα».

Τὴν ἀπάντησιν ὅμως ἔδωκεν ἐμπράκτως ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἄλλων πόλεων τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν ἱστορικὴν ἡμέραν τῆς ἀποβάσεως τῶν ἀγγλογαλλικῶν στρατευμάτων εἰς Πειραιᾶ καὶ Ἀθήνας.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς μνήμων τῶν ὑποχρεώσεών του πρὸς τε τὸ πολίτευμα τῆς Χώρας καὶ τὸν ἡρωϊκὸν Βασιλέα του συνεκεντρώθη ἑνοπλος περὶ αὐτοῦ ἔτοιμος νὰ θυσιασθῇ μέχρις ἐνός διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Βασιλέως του καὶ τὴν ἐδραίωσιν τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος.

Μάτην δὲ ἀγωνίζεται ὁ Βενιζέλος, ὅπως πείσῃ τὰς Δυνάμεις τῆς Ἀντάντ καὶ λάβωσι καταπιεστικὰ μέτρα κατὰ τῆς Πατρίδος του, διότι ταῦτα εἰς οὐδὲν θέλουσιν ἰσχύσει, ὅπως μεταβάλωσι τὸ φρόνημα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅστις θὰ ὑποστῇ μετὰ ψυχικοῦ σθένους τὰ ἐκ τοῦ ἀποκλεισμοῦ δεινά, θὰ διατηρήσῃ δὲ ἐν τῇ μνήμῃ του καὶ θὰ παραδώσῃ εἰς τὰς μεταγενεστέρους γενεὰς τὸν αἴτιον τῆς τοιαύτης κακοδαιμονίας του.

ΚΡΟΝΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΑ

Ἐπίσημον Μέγα Στρατηγεῖον 19 Δεκεμβρίου 1916

ΔΥΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΣΤΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΔΙΔΑΧΟΥ ΡΟΥΠΡΕΧΤ

Ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ὀχθῶν τοῦ Σόμ ὁ ἀγὼν πυροβολικοῦ καὶ βομβῶν ὑπῆρξε παροδικῶς ζωηρότερος.

Βορειοδυτικῶς καὶ βορείως τοῦ Ράιμς ἀπεκρούσθησαν γαλλικὰ τμήματα, τὰ ὅποια ἐπετέθησαν κατὰ τῶν χαρακωμάτων μας κατόπιν ζωηρᾶς προπαρασκευῆς διὰ τοῦ πυρός.

ΣΤΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΚΡΟΝΠΡΙΤΣ

Μετὰ μεσημβρίαν ἠδέθη ἡ ἔντασις τοῦ πυρός ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς ὀχθῆς τοῦ Μάς. Οἱ γάλλοι ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ δάσους τοῦ Φός. Ἡ πρὸ τῶν θέσεών μας κειμένη Σαμπρέτ ἔμεινεν εἰς χεῖρας των κατόπιν ἀγῶνος ἐκ τοῦ συστάδην. Εἰς ὅλας τὰς λοιπὰς θέσεις τοῦ μετώπου ἀπεκρούσθησαν.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΣΤΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚ. ΛΕΩΠΟΛΔΟΥ ΤΗΣ ΒΑΥΑΡΙΑΣ

Νοτίως τῆς λίμνης Ναρὸς καὶ νοτίως τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Ταρνοπόλ -- Τσλοκτσῶβ ἠδέθη παροδικῶς ἡ δράσις τοῦ πυροβολικοῦ.

ΜΕΤΩΠΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΑΡΧΙΔΟΥΚΟΣ ΙΩΣΗΦ

Εἰς Γκούτιν Τορνάτεκ εἰς τὰ Βαλντ-καρπάθια ἀπεκρούσθησαν ῥωσικαὶ περίπολοι ὡς καὶ ἐπιθέσεις ῥωσικοῦ τάγματος παρὰ τὴν ὁδὸν Φαλεπούτνα.

ΣΤΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΜΑΚΕΝΣΕΝ

Κατά μεμονωμένα επιθέσεις των τελευταίων δύο ημερών συλλέχθησαν υπέρ τους 1000 Ρώσσοι και Ρουμάνοι αιχμάλωτοι και πολλά όπλα — κατά τὸ πλείστον φορτωμένα με τρόφιμα.

Εἰς τὴν βόρειον Δοβρουσάν ὁ ἐχθρὸς ἐξηκολούθησε τὴν υποχώρησίν του πρὸς βορρᾶν πέραν δύο ἐτοίμων θέσεων. Ἡ στρατιὰ προελάνει πρὸς τὸν κάτω Δουναβίον.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Παρὰ τὸν Στρυμόνα ἐπιχειρήσεις περιπόλων, αἵτινες ἀπέληξαν εὐνοϊκῶς διὰ τὰ βουλευτικὰ καὶ ὀθωμανικὰ στρατεύματα.

ΛΟΥΥΝΤΕΝΤΟΡΦ

Η ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΛΕΙΑ ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Ἡ ἐνταῦθα ἐκδοδομένη ἐφημερίς «Görlitzer Nachrichten» λαμβάνουσα ἀφορμὴν ἐκ τῶν προσπαθειῶν τοῦ Ἀνταντικού τύπου νὰ παρηγορήσῃ τὴν κοινὴν γνώμην ἀναγράφου, ὅτι ἡ ἐκ Ρουμανίας λεία εἶναι ἀσήμετος, γράφει τὰ ἑξῆς:

Ἡ ἐκ Ρουμανίας λεία μέχρι τῆς 10ης Δεκεμβρίου ἀνῆλθεν εἰς: 145000 αἰχμαλώτους, ἐξ ὧν πλείους τῶν 1600 ἀξιωματικοὶ (ὁ ἀριθμὸς οὗτος γρήθῃ κατὰ τὰ ἀνακρινόμενα τῆς 12 καὶ 13 Δεκεμβρίου κατὰ 14000 ἄνδρας), 422 πεινὰ πυροβόλα (ἐκ τῶν 800, ἅτινα ἡ Ρουμανία εἶχε κατὰ τὴν ἐναρξίν τοῦ πολέμου), 24 (ἐκ τῶν 60) βάρβα πεινὰ πυροβόλα, 364 (ἐκ τῶν 500) πολυβόλα, 200.000 (ἐκ τῶν 400.000) ὄπλα. Ἐκτὸς τούτων ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ εὐρέθεισα λεία καὶ τὸ πυροτεχνουργεῖον, τὸ ὄπλοισίον καὶ τὸ μοναδικὸν νεώτερον πυρτιδοποιεῖον. Οὐχὶ μικροτέρας εἶναι ἡ λεία τοῦ προχθίου ὀλοκοῦ ἀποτελουμένη ἐξ 137 ἀερομηχανῶν (ἀπὸ τὰς 700) καὶ 4000 ὄχημάτων (ἀπὸ τὰ 18000). Ἐπίσης κλοσσαία ἀναποθήκεύματα γεννημάτων, καρπῶν, πετρελαίου κλπ., διότι τὰ γεννηματα κατὰ μέγα μέρος δὲν εἶχον συγκομισθῆ, ἀπ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐσπευσμένη φυγὴ τῶν Ρουμάνων δὲν ἔδωκε καιρὸν εἰς συστηματικὴν ὑπ' αὐτῶν καταστροφὴν τῶν ἀποθηκῶν τῶν γεννημάτων.

Τέλος αἱ βιομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις εἰς τὰς πηγὰς πετρελαίου παρὰ τὴν Καμπίνα Πλέσχι ἦσαν σχεδὸν ἀβλαβεῖς ἢ τῶσον ὀλίγον βεβλαμμέναι, ὥστε νὰ εἶναι δυνατὴ μετ' ὀλίγου ἡ ἐκ νέου λειτουργία των.

Η ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΗΤΤΑ

Βερολίνον, 19.12. Κατὰ τὴν «Μπέρλιερ Λοκαλ-τσάιτσερ» ἐφημερίς τις τοῦ Ἰασιού ἀναγράφει διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Ρουμανίας τὰ ἑξῆς: Οὐδεὶς Ρουμάνος ὑπάρχει, ὁ ὅποιος νὰ μὴ ἐπράξε πᾶν ὅτι ἐξήρτατο ἐκ τῶν δυνάμεων του, ἀλλὰ ὁ ἀγὼν εἶναι ὑπέρτερος τῶν δυνάμεων μας. Ἡ Ρουμανία δὲν ἀποθνήσκει ἄνευ τιμῆς, αἱτιμοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι τὴν ῥοδήθησαν εἰς τὴν δυστυχίαν.

ΕΚ ΓΑΛΛΙΑΣ

Βέρνη 18 Δεκεμβρίου. Ἡ «Ἐκό ντε Παρί» παραθέτουσα τὰς γνώμας τοῦ Γαλλικοῦ τύπου ἐπὶ τῆς κοινοβουλευτικῆς καταστάσεως ἐν Γαλλίᾳ καταλήγει μετὰ τὰ ἑξῆς: Ἐπειδὴ ἡ ὑπουργικὴ κρίσις δὲν ἔληξεν, ἡ Βουλὴ δεικνύεται ἐντελῶς ἀπρόθυμος νὰ δώσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὰ δικαιώματα, τὰ ὅποια εἶναι ἀπαραίτητα εἰς αὐτὸ πρὸς ὁραστηρίαν ἐνεργεῖαν, τὴν ὁποίαν ἀπαυτοῦσαν ἤδη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ Γερουσία παρασκευάζει διὰ τὴν Τρίτην εἰς τὸν Μπριαν πολὺ δυσκόλους ὥρας.

Μπαξὲλ 18 Δεκεμβρίου. (Τηλεγρ. τοῦ πρακτ. Ναυαί). Ὁ στρατηγὸς Ζόφφρ παρεδωκε τὸ ἀξιωματὸν τοῦ ἀρχιστρατηγού τῶν βόρειων καὶ βορειανατολικῶν στρατιῶν εἰς τὸν στρατηγὸν Νιβέλ. Ἐπὶ τούτῳ συνεχάρη αὐτὸν ἐπὶ τῷ διορισμῷ του καὶ τοῦ παρουσιάσει τοὺς διευθυντὰς τῶν διαφόρων ὑπηρεσιακῶν κλάδων. Ὁ στρατηγὸς Νιβέλ ἀπήγγειε διὰ τιμητικῶν λόγων πρὸς τὸν νικητὴν τοῦ Μάρνη. Ὁ διορισμὸς τοῦ Ζόφφρ ὡς τεχνικοῦ συμβούλου τῆς Κυβερνήσεως ἀποτελεῖ προβιθασιμὸν, ὁ ὅποιος δὲν προσεβλήπετο μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς ἱεραρχίας.

Η ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΥΠΟ Π. ΣΤΕΡΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Διδάκτορος ἀρχαιολογίου τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μονάχου.

Αἱ τελεγραμμικαὶ εἰδήσεις πιστοποιοῦσιν ὅτι ἡ Ἀνταντ ἐξέλεξε ὡς μέσον ἀπειλῆς κατὰ τῆς Ἑλλάδος τὸν βομβαρδισμὸν τῶν Ἀθηνῶν καὶ μάλιστα τῆς Ἀκροπόλεως, ἂν ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν ἦτο ἀνταπειθεὶς νὰ παραδώσῃ ὅλην τὴν ποροβολαρχίαν, τὰς ὁποίας αὐτὴ ἀπέτηε νὰ τῆς δοθῶν. Ὅμοι ὁ κόσμος ἐφύτατο τὴν προσοχὴν του ἐν σύσπῳ δυνάτων πᾶν ὅτι εἶχε πολυτίμητον, ἐὰν τοῦτο ἀπειληθῆι ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ. Ἀλλὰ τὶ πολιτικώτερον θὰ εἶχεν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς νὰ διασώσῃ, ἢ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἀπὸ αἰῶνος εἶναι αἰῶνα βέβηλε μετὰ θησαυροῦ καὶ σέβεται, ἀνατολίον εἰς τὴν μνήμην του τὴν ἐποχὴν τῆς ἰδρύσεως πρὸ παντὸς ἐκείνων τῶν ἀνεκτιμῆτων μνημείων, ἅτινα τόσον μεγάλη ὑπεροχὴν κείναι ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Ταῦτα περιέχον ἐν αὐτοῖς ἱστορίαν, λατρίαν πρὸς τὸ θεῖον καὶ καλὴν τέχνην εἰς τοὺς ἐπιπέτας των, παρῶν καλλιθαρῶν εἰκόνα τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς ἀφοσιώσεως τοῦ λαοῦ ἐκεῖνου τῶν Ἀθηναίων ὅτε οὗτος μάλλον μετὰ τοὺς Περσικοὺς πολέμους ἐπέδωκε διὰ τῆς ἀφιερώσεως τῶν ἱδρυμάτων τούτων τῆς ἀκμῆς πολιτισμοῦ καὶ τέχνης. Ὁ θρησκευτικὸς χῶρος τῆς Ἀκροπόλεως, ἡ πρότερον ἕθρα τῶν Βασιλέων, ἐδέχετο λατρευτὰς καὶ ἐπισκέπτας τῆς Ἀθηνᾶς Νίκης, τῆς Βραυρωνίας, Ἀρτέμιδος, τοῦ Ἐρεχθίδεος καὶ μυθικοῦ τούτου βασιλέως, τῆς παρθένου Ἀθηνᾶς κλπ. καὶ ἐν τούτῳ ἐλάμβανον χώραν θρησκευτικὰ τελετὰ, τῶν ὁποίων σπουδαιότητὴ ἦτο ἡ ἐορτὴ τῶν Παναθηναίων. Αὕτῃ εἰσῆλθον ἐπὶ τοῦ Πειραιεστράτου καὶ ἐλάμβανον χώραν ἀπὸ πᾶν τέταρτον ἕτος, προσεφερόμεν δὲ κατὰ ταῦτα εἰς τὴν προεπάτιον Ἀθηνᾶν ἀφιερῶματα τῶν ὑπάρχων τῆς.

Δεξιὰ τῆς πρὸς δυσμὰς κειμένης Πόλης κείται ἐπὶ τοῦ λεγομένου Πόρου τῆς Νίκης ὁ ναὸς τῆς Ἀπτερου Νίκης ἀφιέρωμα τῶν Ἀθηναίων πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν Νίκην μετὰ τοὺς Περσικοὺς πολέμους διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν Ἀθηναίων ἐκ μέρους τῆς θεᾶς ἐν τῷ ἀγῶνι κατὰ τῶν βαρβάρων. Ὁ ναὸς οὗτος ἰωνικοῦ ῥυθμοῦ ἐφῆρκεν ἐπὶ τῆς ζωφόρου σκαλῆς ἐκ τῆς ἐν Πλαταιαῖς μάχης καὶ σήμερον σώζεται ἑλλειπούσης μόνον τῆς ὀροφῆς.

Ἐπὶ τῆς θέσεως ἐπὶ τῆς ὁποίας εἶχεν ὁ Κίμων ἱδρύσει τὴν πόλιν τῆς Ἀκροπόλεως, ἰδρῶθησαν ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Περικλέους τὰ περίφημα Προπύλαια. Ἀποτελοῦντο ἐκ τριῶν τμημάτων, ἐξ ὧν πρὸς βορρᾶν ἡ Πυνακὸνθεον περιεῖχε διαφόρους ζωγραφίας ἀφιερῶμας εἰς τὴν Ἀθηνᾶν. Τὸ μετῴσιον ἀποτελεῖτο ἐκ πέντε πολῶν, διὰ τῆς μεσαίας δὲ-σούτων εἰσῆρχοντο τὰ ὄχηματα, οἱ ἱππεῖς καὶ τὰ θύματα. Τούτων ἡ οἰκοδομὴ ἤρχιστο τὸ ἔτος 437 π. Χρ. ὑπὸ τὸν ἀρχιτέκτονα Μνησιχλόν ὅτε τὰ οἰκονομικὰ τῶν Ἀθηνῶν εὐρίσκειτο ἐν ὑψίστῃ ἀκμῇ. Τὸ ἔργον ἐτελείωσε πέντε ἔτη ὑστερον καὶ λέγεται ὅτι διὰ τοῦτο ἐδαπανήθησαν 2.000 τάλαντα.

Πεντήκοντα βήματα μακρὰν ἔκειτο τὸ 9 μέτρον ὕψους ἀγάλμα ἐκ γαλλοῦ τῆς προμάχου Ἀθηνᾶς, τιμητικὸν δῶρον εἰς τὸν Ἀθῆναιον ἐκ τῆς λείας τῶν Περσῶν. Ἡ προστάτις τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἀκροπόλεως Ἰστατο ἐν πλήρει ἐξοπλισμῷ. Ὡς γρωστὸν ἐγένετο διακριτὴ ὑπὸ τῶν θαλασσοπόρων ἡ ἐπιχρύστος αἰχμὴ τοῦ δόρατος ἀπὸ τὸ ἀκρωτήριον Σούσιον.

Βορείως τῆς Ἀκροπόλεως κείται τὸ Ἐρέχθειον, ὅπου ἀπὸ ἀρχαίας ἐποχῆς ἐλατρεῖοντο ὑπὸ τὴν αὐτὴν ὄροσιν ἡ Πολιὸς Ἀθηνᾶ καὶ ὁ Ποσειδῶν Ἐρεχθίδεος. Ἐν τούτῳ ἴστατο τὸ ἐκ εἴλου ἐλαίας ἕθρον τῆς Ἀθηνᾶς, διὰ τὸ ὅποιον ἀνὰ πᾶν τέταρτον ἔτος παρεσκευάζετο νέον λαμπρὸν ἔνδυμα ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων παρθένων. Ἐνταῦθα ἐδεικνύετο ἡ ἐρὰ ἐλαία τῆς Ἀθηνᾶς καὶ ἡ περὶ τὴν θαλασσίον ὕδατος τοῦ Ποσειδῶνος. Ὁ πῶς καὶ τὰ ἄλλα κτεῖρα οὗτοι καὶ τὸ Ἐρέχθειον ἐπεσκευάσθη μετὰ τοὺς Περσικοὺς πολέμους.

Περίπου εἰς τὸ μέσον σημείον τῆς Ἀκροπόλεως ἰδρῶθη ὁ Παρθενῶν, ναὸς δωρικοῦ ῥυθμοῦ, ὑπὸ τοὺς ἀρχιτέκτονας Ἰκτινὸν καὶ Καλλιμάχον καὶ τὸν καλλιτέχνην Φειδίον. Οὗτος ἐπερατώθη τὸ 438 π. Χ. καὶ περιεῖχε τὸ 12 μέτρον ὕψους ἀγάλμα τῆς παρθένου Ἀθηνᾶς, ἔργον τοῦ Φειδίου, τὸ ὅποιον εἶχε κοσμηθῆ διὰ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος. Τούτου ἀντίγραφον εὐρίσκειται ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσείῳ τῶν Ἀθηνῶν, εὐρέθει ἐν τῷ Βαρβακείῳ ἐν Ἀθήναις. Ἐπὶ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀετώματος παρίστατο ἡ γέννησις τῆς Ἀθηνᾶς ἐκ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διός, ἐπὶ δὲ τοῦ δυτικοῦ ἡ εἰσις τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ποσειδῶνος περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν Ἀθηνῶν. Εἰς τὰς μετώπας ἦσαν γεγλυμένοι σκαλῆ ἐκ τοῦ τρωικοῦ πολέμου, ἡ ἀπόκρισις τῶν Ἀμαζόνων, πρὸ παντὸς ὅμοι ὁ ἀγὼν τῶν Λαπίθων κατὰ τῶν Γυγάντων, εἰς δὲ τὴν ζωφόρον σκαλῆ ἐκ τῆς ἐορτῆς τῶν Παναθηναίων.

Ὁ ναὸς οὗτος μεταμορφώθη κατὰ πρόωτον εἰς ἐκκλησίαν τῆς παρθένου Μαρίας. Μετὰ τὴν αἰώνιον τῶν Ἀθηνῶν ἵστον τῶν Τούρκων τῷ 1460 μεταβλήθη «ἡ μεγάλη ἐκκλησία τῶν Ἀθηνῶν» εἰς Τζαμίον. Θλιβερὰς ὅμως μοίρας ἔτυχεν τὸ κτίριον ὅτε οἱ Τούρκοι ἐχρησιμοποίησαν αὐτὸ ὡς πυριτιδοποιή-κην. Τῷ 26 Σεπτεμβρίου 1687, ὅτε οἱ Ἐνετοὶ ὑπὸ τὸν Μοροζίνην βρομβάρδιον αὐτὸ, ἐπέτυχεν μίαν ὄβρι τῶσον καιρίως ὥστε ἐκ τῆς ἐκρήξεως τῆς πυριτιδῆς ἀνετινάχθη ὀλόκληρον τὸ μέσον μέρος τοῦ ναοῦ. Λείπει ὀλόκληρος ἡ ὄροσφι, πολλοὶ κῆνες καὶ πλείστα ἀνάγλυφα κατεσυνετριβήθησαν ἢ μεταφέρθησαν ἔξω τῆς χώρας.

Ταυταῦτ ἐν ὀλίγοις ἡ περιγραφή τῶν σπουδαιότων μνημείων τῆς Ἀκροπόλεως.

Ἦδη καὶ πάλιν ἐδέχεται νὰ ταραχθῆ ἡ ἡσυχία, ἥτις ἐπὶ μακρῶν σεiriν ἐτῶν ἐπικρατεῖ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀκροπόλεως βήματος, ὀλίγον ἐβλεψε νέον πλήρημα κατὰ τῶν ἱερῶν οἰκοδομημάτων νὰ ἐγείρῃ τὸν ἀποτριπασμὸν ὀλοκληρῶν τοῦ κόσμου, ὅστις γνωρίζει τι σημαίνει ἀρχαία Ἑλληνικὴ τέχνη καὶ φιλολογία.

Εἶναι πιστευόμενος πᾶς ὅστις ἐπεσκέψθη τὸν ἱερὸν τοῦτον χῶρον ὅτι πρὸ ὀλίγου ἤδη ἐλάμβανε χώραν ἡ κίνησις τοῦ λαοῦ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῆς Ἀττικῆς, ἐπὶ τοῦ κέντρου τούτου καὶ τῆς ἀφῆστιας τῆς πολιτικῆς ζωῆς του. Ἐνέπνευσε ποιητὰς, συγγραφῆς καὶ φιλοσόφους διὰ μέσου τῶν αἰώνων, διέγνων ἀπειρον ἀπιστημονικῶν φῶς ἀνὰ τὴν οἰκουμένην, ἐκίνησε τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῆς. Καὶ οἱ μακρὰν τῆς Ἑλλάδος διατριβήσεως λόγιοι ὁρῶμενοι ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς τέχνης, τῆς θρησκείας κλπ. προσεπάθησαν καὶ καταγίνονται νὰ ἐξηγήσασαι πᾶν ὅτι μέχρι τοῦδε αἱ περιπέτειαι τῶν αἰώνων ἐτήρησαν εἰς τὸ σκότος. Ἡ ἀρχαιολογία διερευνοῦσα ἐξηκρίωσε διὰ τῆς ἀνακαλύψεως ἀρχιλλωδῶν

ἀντικειμένων, ἀγαλμάτων, συντηρημάτων ἀγγείων κλπ. ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ἐπεκράτει ὁ μυκηναῖος πολιτισμὸς καὶ διὰ τῶν εὐρεθέντων ἔργων ἀνακρίων ἀγίμνητα νὰ παρασχεθῶμεν ὅτι καὶ ἡ Ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν δὲν παρεγνωρίζετο ἀπὸ τὰς τῆς Τίρυνθος καὶ τῶν Μυκηνῶν. Ἡ φιλολογία καὶ ἀρχαιολογία βοδίζουσι ἐὰν παραλλήλῳ καὶ συνεργάζονται πρὸς καθορισμὸν τῆς τελείας μορφῆς τῶν κτιρίων κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Πειραιεστράτου καὶ τοῦ Περικλέους καὶ ἐκ τοῦ μνημείου τούτου τοῦ μεγάλου παρελθόντος ἀρύονται πολλὰ πρὸς μετὰ τοὺς αἰῶνες εἰς τὸν δημόσιον καὶ ἰδιωτικὸν βίον τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων.

Ἀξιοσέβαστος εἶναι ἡ πρόδοσις τῶν γερμανῶν φιλολόγων καὶ ἀρχαιολόγων οἵτινες ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Ἀκροπόλεως ἐπισταμένως καὶ μετὰ μεγάλης ἀκριβείας ἐξετάζοντες τὰς ἐπαναληφμένους λαβούσας χώραν ἀνασκαφῆς ἤρθησαν εἰς θαυμάσια ἀποτελέσματα. Ἔργα τῆς πνευματικῆς δραστηριότητος των κατέχον τὴν κορωνίδα τῆς ἐπιστημονικῆς ἀξίας καὶ λαμβάνονται ὡς γήσινα καὶ στερεῶς ἐδραιωμένα βοηθητικὰ μέσα πρὸς περαιτέρω ἐρευναν τῶν ὅσων εἶναι ἀπερὴννητα πρὸς πρόωτον τῆς ἐπιστήμης.

Ἀς θεσάφωμεν τὸν Ἔγνατον, ὅτι τὸ ἀνεκτίμητον τοῦτο μνημεῖον τῆς ἀρχαιότητος διέφυγεν καὶ πάλιν ἕνα νέον σοβαρὸν κίνδυνον καὶ οὗτος θὰ ἐξακολούθῃ νὰ παραμένῃ ὡς τὸ ἱερὸν σύμβολον τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς ὀδοῆς, ἡ δὲ ἱστορία ἂς χαρακτηρίσῃ ὡς ἐμπράξει μετὰ τῶν τῶσον ἄλλων ὑπὸ τῶν ὀθῆν ὑποστρατηκῶν τῶν πολιτισμοῦ καὶ τῶν δικαίων τῶν λαῶν κατὰ τὸν πόλεμον τούτου διαπραχθειῶν βαρβαροτήτων—καὶ τὴν νέαν των ταῦτην ἀσέβειαν πρὸς ὅτι ἱερῶτερον ἐκ τῆς ἀρχαίας τῆς ἱστορίας εἶχεν νὰ ἐπιδείξῃ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος.

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

Βέρνη 18.12. Ἡ «Κορριερε ντελασέρα» ἀναγγέλλει ἐξ Ἀθηνῶν τὰ ἑξῆς: Κατ' εἰδήσεις μὴ ἐξακριβωθίσας ἀκόμη βενιζελικῆς στρατῆς κατέλαβε τὰς νήσους Ζάκυνθον καὶ Κεφαλληνίαν. Ἡ εἰδήσις αὕτη παρήγαγεν ζωηρὰν ἐντύπωσιν ἐν Ἀθήναις, διότι ὑποπίπτει ὅτι ἡ κατάληψις ἐγένετο κατόπι συνουήσεως τοῦ Βενιζέλου μετὰ τῶν γαλλικῶν καὶ ἀγγλικῶν ἀρχῶν.

Ὡς ἀναγράφου αἱ ἐφημερίδες, δύο ἑλληνικὰ πλοία με φορτίον ἀλεούρων, ἅτινα ἐπεχειρήσαν νὰ διασπᾶσιν τὸν ἀποκλεισμὸν, κατεβυθίσθησαν. Ἐν Πατραις ἤλλαξαν τὸ ὄνομα ὁδοῦ, ἡ ὁποία ὠνομάζετο ὁδὸς Βενιζέλου. Ὅμοιος ἐν Βόλῳ ὁ Δῆμος καθήρσαε τὸν Βενιζέλον ἀπὸ ἐπιτιμῶν πολιτῶν του. Προσβυτησ τῆς Ἀνταντ ἐξεφράσθη, ὅτι ἡ κατάσταση εἶναι πᾶν ἄλλο ἢ καλοδιαμαχητῆ.

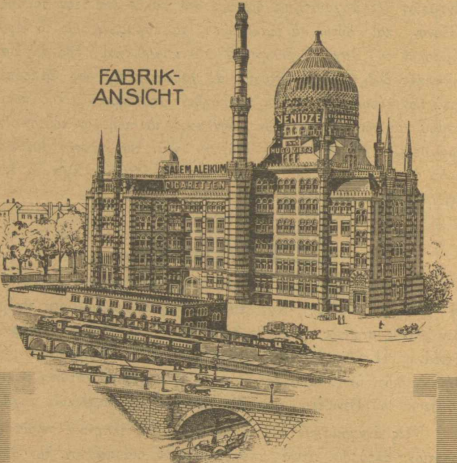
Λονδίνον 19 Δεκεμβρίου. Τὸ Πρακτοεῖον «Μετῴτερ», ἀναγγέλλει ἐξ Ἀθηνῶν, ὅτι ἡ Κυβερνήσις τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἐξέδωκεν ἐνταλμα συλλήψεως κατὰ τοῦ Βενιζέλου ἐπὶ ἐσχάτῃ προδοσίᾳ.

Η ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Ἡ ἐφημερίς «Κουάριταν» τοῦ Μάγχεστερ μανθάνει, ὅτι μέχρι τοῦ Σαββάτου μετὰ μεσημβρίαν οὐδέμια εἰσὶν συνενόησι τῶν συμμάχων ἐπὶ τῆς γερμανικῆς προτάσεως τῆς εἰρήνης ὑπάρχει καὶ ὅτι ἀδελῶν ἡ πιθανότης, ὅτι οἱ σύμμαχοι θὰ δώσωσιν ἐκτενὴ ἀπάντησιν εἰς τὴν πρόωσιν τῆς εἰρήνης, ἡ ὁποία φαίνεται, ὅτι δὲν θὰ εἶναι ἄνευ ὄρων ἀπόρριψις τῆς προτάσεως.

Ο «Ημερήσιος Ταχυδρόμος της Ζυρίχης» αναγγέλλει εκ Ρώμης, ότι εν Ρώμη αναμένεται η κοινοποίησι της απάντησεως της Αντάν εις την γερμανικήν νόταν της ειρήνης ούχι βραδύτερον της Πέμπτης.

Ρώμη, 18 Δεκεμβρίου. Απαντών εις διαφόρους ρήτορας ο Συνών εν τη 'Ιταλική Βουλή, ειπεν ότι δεν υπάρχουν ορισμένοι θροί ειρήνης, πλην της γενικής προτάσεως. "Όταν τελθούν τοιοῦτοι θροί, θα συζητηθῆ τί πρέπει νά γίνῃ. Ἡ απάντησις της Αντάν εις τὸ διάβημα της ειρήνης θὰ γίνῃ δημοσία, εὐθὺς ὡς περατωθῶν αἱ μεταξὺ αὐτῆς συνεννοήσεις. Ἀπαντες λέγει, ἐπιθυμοῦμεν τὴν εἰρήνην, ἤς ἡ διάρκεια ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἰσορροπίας μεταδὺ τῶν Κρατῶν, ἐκ τοῦ σεβασμοῦ της ἀρχῆς τῶν ἐθνικότητων καὶ τῶν νόμων τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Μέχρι τοῦδε ὅμως δὲν φαίνεται οὕτε ἐκ τοῦ μακρῶν νὰ ἐκπληροῦνται οἱ θροὶ οὗτοι. Εἶτα ἐξώρως τὴν Βουλὴν νὰ μὴ παρατώσῃ τὴν συζήτησιν δι' ἐπιψηφίσεως προτάσεως τινος, ἵνα μὴ νομισθῆ, ὅτι ἡ 'Ιταλία δύνανται νὰ λάβῃ στάσιν διάφορον τῶν συμμάχων της ἀπέναντι τοῦ διαδήματος της Γερμανίας.

Salem Aleikum

(μὲ χάρρινον ἐπιστόμιον)

ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ:

3 1/2 4 5 6 8 10
4 5 6 8 10 12

(περιλαμβανόμενης της υπερπιψίσεως τοῦ πολέμου)

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ ΚΑΝΟΝ ΚΑΙ ΣΙΓΑΡΕΤΤΟΝ
YENIDZE EN APEZEH

ΟΥΓΙΔΖ ΣΙΤΣ

Προμηθευτής της Α.Μ. τοῦ Βασιλέως της Σαξωνίας

Ἐξήγησε δὲ μόνον ἡ Βουλὴ νὰ ἐκφράσῃ πλήρη ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. ἤν καὶ ἐξέφρασε πρὸς αὐτὴν δι' ὀνομαστικῆς ψηφοφορίας.

**ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ**

Ἐκ τοῦ φύλλου της 16ης τρ.μ. της ἐνταῦθα ἐκδοδομένης ἡμερησίας «Görlitzer Nachrichten» παραλαμβάνομεν τὰ ἑξῆς:

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐφημερίδων της περιοχῆς τοῦ ἑοῦ Σώματος κατόπι μιᾶς συναδελφείσεως των εἶχον τὴν εὐκαρίαν νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ ἐνταῦθα ἑλληνικὸν στρατοπέδον. Τὴν καθοδήγησιν τῶν ἑξῶν ἀνελάβε λιὰν εὐγενῆς ὁ Ἕλλην ταγματάρχης κ. Σκυρὸς. Δύο πράγματα ἀντιλαμβάνεται ὁ ἐπισκέπτης τοῦ στρατοπέδου ἀμέσως ἄμα τῆ εἰσόδῳ του: τὸ ἐξαιρετικὸν μέγεθος τοῦ στρατοπέδου ἐπὶ τοῦ λιὰν ἐκτεταμένου πεδίου καὶ τὴν σκόπιμον διάταξιν, ἧτις ἀνταποκρίνεται τελείως πρὸς ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις. Δὲν λείπει τίποτε ἀφ' ὅτι χρειάζεται διὰ τὴν λειτουργίαν ἐνὸς στρατοπέδου. Ἰπάρχουν συνεργεῖα βραπτῶν καὶ ὑποδηματοποιῶν, φῶτα, μεγάλοι χῶροι μετὰ πολυαριθμὸν μηχανίων, ἐπαρκῶν διὰ τὴν ἐξυτηρήτησιν μεγάλων ἀναγκῶν ὑπάρχουν πλυντήρια καὶ μαγειρεῖα, εἰς τὰ ὅποια κατὰ τὸν χρόνον της ἐπισκέψεως ἐβρόχοντο ἐνθὺς πελοκωρίων χυτρῶν λαχανικὰ καὶ γεωμήλα. Ἡ ἐπίσκεψις τῶν θαλάμων τῶν ἀνδρῶν, τῶν ὁποίων φυσικὰ ὁ ἀριθμὸς εἶναι ἀρκετὰ μεγάλος, ὥστε νὰ ἀρκεσθῆ τις εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τινῶν μόνον ἐξ αὐτῶν, ἐπιθυμοῦσιν, κατὰ πολὺ τὸν πρῶτον βίον τῶν στρατῶνων μετὰ τὴν ἐλευθερίαν του καὶ τὴν φαιδριότητά του, ὡς καὶ τὴν τάξιν του καὶ τὴν καθαριότητά του.

Οὐχὶ ὀλιγώτερον εὐχάριστος εἶναι ἡ ἐπίσκεψις τῶν διαμερισμάτων, εἰς ἃ διαμένουν αἱ οἰκογένειαι τῶν ἐγγάμων Ἑλλήνων ἰπασίωματικῶν. Παντοῦ τὰ πατώματα ἑλαττων καὶ τὰ ἀπλὰ οἰκιακὰ σκευῆ ἦσαν καθαρὰ καὶ οἰκουρικὰ τοσοῦτημένα. Εἰς τὰ διαμερίσματα ταῦτα εὐρίσκειται καὶ ὁ νεώτερος Ἕλλην παιδιὸν ἡλικίας 6 μηνῶν, ὡς ἡ μήτηρ του γελῶσα εἶπε, τὸ ὁποῖον ὁ κ. Σκυρὸς κρατῶν εἰς τὰς χεῖράς του παρουσιάσεν εἰς τοὺς ἐπισκέπτας. Οἱ ἐπισκέπται ὅμως εἶχον μετ' ἑαυτῶν μόνον σιγάρα καὶ ὅττω ὁ μικρὸς καὶ τὰ ἄλλα ἑλληνόπουλα δὲν ἐδέχθησαν κανὲν ὄψρον. Τέλος ἐπεσεκέφθησαν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ στρατοπέδου, ἐμπνέουσαν τὸν σεβασμὸν μετὰ τὴν ιδιόρρυθμον διακόσμησιν της. Ἐὰν συγκεντρώσῃ τις ὅλας τὰς ἐκ της ἐπισκέψεως τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοπέδου ἐντυπώσεως του, δύνανται νὰ εἶπῃ ὅτι κατεβλήθη πάσα προσπάθεια, ὅπως καταστῆ ἡ ἐνταῦθα διαμονὴ τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι ἐνεπιστεύθησαν ἑαυτοὺς εἰς τὴν γερμανικὴν φιλοξενίαν, ὅσον ἐπιτρέπουν αἱ περιστάσεις ὑφ' ἃς διατελούμεν σήμερον εὐχάριστος. Σεβόμεθα τοὺς λόγους: οἱ ὅποιοι παρεκλήθησαν ἐν καρῶν τὸν στρατηγὸν κ. Χατζῆπουλον μετὰ τοῦ Σώματος του νὰ καταφύγῃ ὑπὸ τὴν γερμανικὴν προστασίαν καὶ αἰεθὰ πεπεισμένοι, ὅτι ἐκ της ἐν Γερόλιτς διαμονῆς τοῦ Σωματος του ἐπληθήθευσε τελείως ἡ ἐμπιστοσύνη του πρὸς τὴν γερμανικὴν φιλοξενίαν.

Ἐνοικιάζεται ἀμέσως καλὸς ἐπιπλωμένον καὶ θερμὸν δωμάτιον. Ἐλίζαμπετ-στράσσε 3 II (Μπάρ)

Ἐνοικιάζονται 1 ἢ 2 καλὸς ἐπιπλ. δωμάτια. Ὁμολογεῖται ἡ Γαλλικὴ, Γκρόνερ - γκράμπεν στράσσε 11 II. ἀριστ.

Καινουργῆς φωνογράφος πωλεῖται εὐθνήγ. Μίττελ-στράσσε 18 III.

Ἐνοικιάζονται δύο δωμάτια, ὑπαρχούσης καὶ της εὐκολίας τοῦ μαγειρεύματος. Χάρρερ, Μπρελνερ-στράσσε 36.